

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

A női élethivatásról, küldetésről

Májusban minden gyerek felköszönti édesanyját, nagymamáját

► 3. oldal

A Szent Márton út

Ismerjük meg a Via Sancti Martini északi útjának első állomásait

► 9. oldal

Múlt-Idő

A cserkészlet jelentős szereppel bírt a két világ-háború közötti időszakban

► 11. oldal

V. ÉVFOLYAM 5. SZÁM – 2012. MÁJUS – ÁRA: 150 FT

Mindig vár

Horváth István Sándor

Amikor május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeľjük, első gondolatunk mindenképpen az legyen, hogy hálát adunk Istennek édesanyánkért, aki életet adott nekünk, s nem hagyott magunkra minket, hanem gondoskodó szeretettel felnevelt.

Édesanyánk iránti hálánkat azonban ne csupán Istennek fejezzük ki, hanem neki személyesen is mondjunk köszönetet. Anyai szeme állandóan figyelt ránk, anyai keze mindig védelmezett és simogatott minket, anyai szíve jól ismeri minden bánatunkat és boldogságunkat. Amikor ma egy jó szóval, egy virágcsokorral vagy más ajándékkal kedveskedünk édesanyánknak, akkor ezt ne csupán azért tegyünk, mert ez a szokás, vagy mert ez egy szép ünnep, hanem azért, mert anyánk szeret minket, és mi értékeljük és szeretnénk viszonzni ezt a szeretetet.

Az édesanyák forduljanak mindig Jézus édesanyja, Mária felé, akiben igazi példaképre találhatnak anyai hivatásuk teljesítése során. Mária egészen a gyermekéért, a fiáért, Jézusért élt. A názáreti leány örömmel fogadta gyermekét, szeretettel nevelte fel, elkísérte szenvedésének útján, s vele volt halálakor is a Golgotán. Mária mindannyiunknak, minden anyának és gyermeknek, de minden árvának is az égi édesanyja.

Felnőttként tudom, hogy sok helyre, sok személyhez úgy érdemes indulni, hogy előre egyeztetünk időpontot. Az édesanyámhoz viszont soha nem szükséges előre bejelentkezni. Felnőtt gyermekként tudom, hogy ő mindig vár.

Köszöntsük égi Édesanyánkat!

Déri Péter

Öseink szép hagyománya szerint május hónapban esténként összejövnék az Úr házában, hogy égi Édesanyánkat köszöntsük. Lelkesen énekeljük az ismert éneket: *Néked ajánljuk, Szűzanyánk, / A legszebb hónap alkonyát. / Ezer nép híven zengi ma: / Ó üdvözlégy Mária. (Ho 188)*

Feltehetjük a kérdéseket: miért köszöntjük egy egész hónapban keresztül a Szűzanyát? Pusztán csak megszokásból végezzük a májusi litániákat, mert szüleink és nagyszüleink is így tettek? Mindegyikünk számára megerősítést jelent őseink buzgó példája, hiszen a családi légkörnek kell annak lennie, ahol elsajátítjuk vallásos életünk alapjait, de elsősorban mégsem pusztán hagyománytiszteltből végezzük Mária-dicséreteinket, köszöntéseinket.

A hívő ember Mária mellett megérzi, hogy jó imádkozni és hogy milyen fontos az imádság az életünkben. Szűzanyánk az, aki megtanít minket helyesen beszélgetni jószagos Mennyei Atyánkkal, amikor megmutatja számunkra, hogy neki is az imádság adott erőt élete minden napján. Nagyasszonyunk felhívja a figyelmünket saját példáján keresztül arra, hogy egyedül csak az imádkozó Egyház lehet sikeres a krisztusi örömhír továbbadásában, mert az imádság és az imádságos lelkület teszi hitelessé a kereszténységet a világ előtt. Ha ugyanis nincs szavaink és tetteink mögött szívből jövő

imádságos lelkület, akkor erőtlenné válik tanításunk és lélek nélkülivé minden cselekedetünk.

Égi Édesanyánk nemcsak az Egyház születésekor imádkozott együtt az apostolokkal és a tanítványokkal, hanem ma is ezt teszi, amikor imádkozik és közbenjár értünk. A hívő ember mindezeket látja, tapasztalja élete minden napján és ezért köszönete és hálája jeleként fohászokkal fordul a Szent Szűzhez, hogy továbbra is kérje tőle pártfogását, segítségét és oltalmát. Tegyük az előttünk álló hónapban mi is ezt, fussunk hozzá minden örömmel, bánatunkkal, hiszen ő a mi bús szívünknek nagy öröme.

LITURGIA

Az egyházi év

A húsvéti idő II.

Iparcs Bence

A húsvét utáni negyvenedik napon, áldozócsütörtökön ünnepeljük Urunk mennybemenetelét. Ahol ez nem parancsolt ünnepnap – mint ahogyan hazánkban sem az –, ott átkerül húsvét hetedik vasárnapjára.

Az Urunk mennybemenetele utáni köznapok – pünkösd szombatjáig bezárólag – a vigasztaló Szentlélek eljövételét készítik elő.

A húsvéti idő ötvenedik napja pünkösd vasárnapja, a Szentlélek kiadásának és az Egyház születésének ünnepe. Magyar neve a görög „pentekoszté” = „ötven” szóból származik, olasz vagy német közvetítéssel. Pünkösd ünnepe a szombat esti vigília szentmisével kezdődik. Ennek igeliturgiájában négy öszövevényi szöveg áll rendelkezésre, hogy tetszés szerint lehessen választani egyet az ünnep sokszoros jelentésének megvilágítására; sőt az egyházi rendelkezések értelmében akár valamennyi olvasmány felolvasható. A szentlecke rámutat a Szentlélek sajátos szerepére, amelyet az Egyházban tényleg gyakorol. Végül az evangéliumi olvasmány arra emlékeztet, amit a még meg nem dicsőült Krisztus ígért a Szentlélekről. A nappali misén első olvasmánynak vesszük az Apostolok Cselekedeteinek elbeszélését a nagy pünkösd-i eseményről, a szentlecke pedig megmutatja, hogy mily hatással működik a Lélek az Egyház életében. Pünkösd vasárnapjának ugyancsak van szekvenciája. Végül az evangéliumi olvasmány emlékeztetünkbe idézi Jézust, amint húsvét estéjén a Szentlelket közli tanítványaival.

Pünkösdvasárnapkal lezárul a húsvéti ünnepkör, másnap megkezdődik az évközi idő. A húsvéti gyertyát elteszik az oltár mellől, harangszóra pedig a „Mennyek királyné asszonya” antifóna helyett ismét az „Úrangyalát” imádkozzuk. A liturgikus reform előtt pünkösdnek is volt nyolcada, erre emlékeztet a polgári naptárban ma is szereplő pünkösdhétfő napja, és ezért szokás ezen a napon votívmisét mondani a Szentlélekről.

PÉLDAKÉP

Néri Szent Fülöp

Déri Péter

Fülöp atyát Róma második apostolának nevezték, hiszen életművével, az „oratóriummal” felrázta az „örök várost” a lelki tepedtségéből. Saját bevallása szerint nem tett semmi különlegeset, csak végezte a dolgát, igyekezett úgy élni, ahogy azt az imádságban tanulta az Úr Jézustól. A szüntelen apostolkodáshoz szükséges erejét a Szentírásból, a szentmiséből és az imádságból merítette. Ezek adták nyíltságának, élénk fantáziájának, óriási lelkesedésének, vidámságának, humorának alapját is, amelyek soha el nem hagyták.

Édesapja szerette volna, hogy kereskedő legyen belőle, ezért nagybátyjához küldte, Fülöp azonban a Montecassino közelében lévő kis városkában inkább Szent Benedek iskolájába járt – ahol nagyon sokat tanult –, minthogy a nagybácsi üzletében dolgozott volna.

1536-ban Rómába ment, ahol a firenzei vámhivatal vezetőjének gyermekeit tanította kevéske megélhetésért, emellett pedig elkezdett teológiát tanulni és megismerkedett Loyolai Szent Ignáccal és a jezsuitákkal, akikkel együtt jártak segíteni a kórházakba. Az egyik teológiai előadás után azonban új életet kezdett, eladta kevés vagyonát, csak a Szentírását és Szent

Tamás Summáját tartotta meg, majd minden napját utcai apostolkodással töltötte.

Nem korholó beszédeket mondott, hanem összeszedte az utcai gyerekeket, a fiatal kereskedőket, az apró boltok tulajdonosait, valamint a nincstelen művészeket, és vidám társalgásba kezdett velük. Vidámsága és talpraesett válaszai megnyitották hallgatói szívét, és így vezette el őket Krisztushoz. Sokszor hangsúlyozta nekik: „A világi ember is élhet szentül. A világban, otthon! Isten szolgálatában nem akadályoz semmilyen foglalkozás, mesterség, sem udvari szolgálat!” Nem voltak ezek olyan nagy szavak, de az ember, aki mondta, hiteles, szavahihető volt, ezért bátran követték.

Napközben tanított és dolgozott, az éjszakáit viszont imádsággal töltötte a katakombákban vagy valamelyik templomban. Csodálatos belső élete titok maradt a jó Isten és közte. Rendszeresen voltak látomásai. Lelki atyja bátorítására 36 évesen szenteltette magát pappá, ezután rengeteg időt töltött a gyóntatószékben, volt, hogy napi 15 órát. A gyóntatáson keresztül bővítette tanítványai körét.

Többször bevádolták a pápák előtt irigyei, de ő mindig maga mellé állította Krisztus földi helytartóit, akik támogatták művét. Tanítványai a vasárnapi misék előtt, után és esténként körmeneteket tartottak népnyelvű imákkal és énekekkel. Sok verset maguk írtak és zenésítettek meg, amelyeket tereken, utcákon és sok esetben templomokban adtak elő egy-egy prédikáció kíséretében. A jókedv és vidámság hatotta át őket, amit a rendszeres lelki élet, a gyakori szentgyónás és szentáldozás biztosított.

Úgy gondolom, az Új Evangélicizáció Évében a katolikus közösségeknek is ehhez hasonló krisztusi derűtől sugárzó irányba kell elmozdulnia, amelynek a szentségi élet és az imádság az alapja.

Néri Szent Fülöp
(1515–1595)

A női élethivatásról, küldetésről

Májusi élet példák

Boldog II. János Pál pápa 2001-ben *Az életszentségre szóló meghívás* című írásában a következőket írta: „Az Egyház egyik elsődleges feladata, hogy segítse a keresztényeket az életszentség útján, és így »a hit megértése által megvilágosodva« megtanulják, hogyan ismerjék meg és szemléljék Krisztus arcát, hogyan fedezzék fel benne saját hiteles önazonosságukat és azt a küldetést, amit az Úr minden egyes keresztényre bíz.”

Mulieris Dignitatem kezdetű apostoli levelében a nő méltóságára és hivatására is hangsúlyt helyez. Az írásban, amelyet a Mária-év (1987) alkalmából tett közzé Boldog II. János Pál, a legfontosabb gondolatok egyike, hogy az asszony erkölcsi és lelki ereje szorosan összefügg annak tudatával, hogy Isten egész különlegesen rábízta a férfit, magát az embert. Ugyanakkor Boldog II. János Pál mindig a nő hivatásának két dimenziójára hívta fel a figyelmet. Az egyik dimenzióban az anyaság, a másikban a szüzesség kerül a középpontba. Az apostoli levél további számunkra megfontolandó gondolatai:

„A házasságban a személyek kölcsönös ajándékozása kitarul egy új élet, egy új ember ajándéka felé, aki szüleihez hasonlóan szintén személy. Az anyaság kezdettől fogva magával hozza a kitarulkozást az új személy felé: és éppen ez a nő »szerepe«. Mert ebben a kitarulkozásban, tudniillik a gyermek fogadásában és szülésében talál magára az asszony »őszinte odaadása által«. [...] A szüzesség a nő számára is utat nyit, olyan utat, amelyen a nő másként valósítja meg személyiségét, mint a házasságban. A nő, aki kezdettől arra hivatott, hogy szeressék és szeressen, a szüzességre szóló meghívásban Krisztust elsősorban úgy találja meg, mint Megváltót, aki önmaga teljes ajándékozásával »mindvégig szeretett«; s erre az ajándéokra válasz a nő egész életének »őszinte elajándékozása«.”

Május hónapban különös figyelmet szentelünk az édesanyáknak. Minden gyermek – legyen óvodás, iskolás, egyetemista vagy felnőtt – felköszönti szerető édesanyját, nagymamáját, és Isten kegyelméből akár dédnagymamáját is. A májusi hónap azonban igazi életpéldákkal is megerősít bennünket női hivatásunkban:

A magyarok első koronás uralkodónője, Boldog Gizella egyike azoknak a nagy európai nőknek, akik előmozdították a nyugat kereszténnyé válását. Példás felesége volt István királynak. Fia, Imre halála után mindinkább visszavonult, István halála után pedig már csakis Istennek élt. Május 7-én emlékezünk rá.

Boldog Gizella (980 körül-1059)
(Marosfalvi Antal festménye)

Május 11-én Boldog Salkaházi Sárára emlékezünk. 2006. szeptember 17-én dr. Erdő Péter bíboros a boldogok sorába emelte a szociális testvért, aki tudatosan ajánlotta fel életét az üldözöttek védelmére. Óriási kockázatot vállalva menekítette az embereket: a második világháború utolsó hónapjaiban üldözött zsidók, nők és gyerekek százait rejtegette budapesti rendházában. Miután valaki följelentette, a nyilasok kivégezték 45 éves korában. Salkaházi Sára boldoggá avatása azért is jelentős esemény, mert kilencszáz év elteltével ez volt az első boldoggá avatás hazánkban.

Május 22-e Szent Rita napja, aki már gyermekkorában apáca akart lenni, de szülei odaigérték a kezét egy helybeli ifjúnak, aki a kortársak szerint vad és erőszakos ember volt. Szülei után azonban elvesztette férjét, majd két kicsi fiát is. Casciában a Mária Magdolna ágostonos kolostorba jelentkezett, ahonnan egymás után háromszor visszautasító választ kapott özvegysége miatt, de végül 1407-ben csodálatos módon bejutott.

RÖVID HÍREK

Április végén tartotta évi plenáris ülését a vatikáni Szent Márta Házban a Pápai Biblikus Bizottság William Levada bíboros elnökletével. Az első szakaszban a bizottság, amelynek magyar tagja Farkasfalvy Dénes ciszterci szerzetes, arra összpontosította kutatásait, hogy megállapítsa: hogyan jelentkezik az inspiráció és az igazság témája a Szentírás különböző könyveiben.

A Fortunato Di Noto szicíliai pap által létrehozott Meter Egyesület kezdeményezésére minden évben az április 25-től május első vasárnapjáig tartó időszakban emlékeznek meg az erőszak, a közöny és a kizsákmányolás áldozatául esett gyermekekről. Ez idén sem volt másként: „Meggerelek, meghallgatlak, meggyógyítlak” – ez volt a 2012-es emlékező hét mottója.

Családok kézikönyve címmel jelent meg az Egyház legutóbbi tanításainak gyűjteménye a családról és az emberi életről. Az új kötetet a Család Pápai Tanácsa állította össze. A gyűjteményt hivatalosan a Családok VII. Világtalálkozóján mutatják be Milánóban május 30. és június 3. között. A *Sir* olasz katolikus hírügynökség szerint a könyv tartalmazza Boldog II. János Pál pápaságának utolsó éveiben írt beszédeit, továbbá XVI. Benedek pápa tanításait.

2012. május 25-től 28-ig tartják meg a csíksomlyói pünkösdi búcsút, amelynek mottója: „Máriával, Jézus anyjával” (ApCsel 1, 14). A 445. csíksomlyói pünkösdi zarándoklatot pénteken az este 7 órakor kezdődő szentmise nyitja meg, majd reggelig tartó virrasztás kezdődik. A szertartásokat a Duna Televízió és a Mária Rádió élőben közvetíti.

Az új evangelizáció sajátosságai

Dr. Veres András

Mindnyájan tapasztaljuk, hogy a társadalom nem vallásos része nem különösebben örül az Egyház megnyilvánulásainak a közéleti kérdésekben, még kevésbé örül az egyházi intézményeknek a közfeladatok ellátásában. Egyetlen terület van, ahol esetleg még nagyobb egyházi jelenlétet is el tudna fogadni, ez a szociális kérdés, egészen szorosan a karitásztevékenység. Kétségtelen, hogy ez utóbbi az Egyház alapvető megnyilvánulásainak egyike, de ez mégis másodlagos az igehirdetéssel szemben. Az Egyház mindenekelőtt evangelizál, és csak azután szocializál. Az Egyház legfontosabb tevékenysége az ember üdvösségének szolgálata.

Krisztus iránti szeretetünk sürgetéséből fakadóan (vö. 2Kor 5,14) engedelmeskedni akarunk az ő kérésének, és szeretnénk teljesíteni az evangelizációval kapcsolatos kötelességeinket. Kell tehát, hogy számba vegyük az új evangelizáció sajátosságait:

Mindenekelőtt tiszteljük minden ember szabadságát a hittel kapcsolatos döntésben. Isten senkit sem akar erőszakkal magához láncolni, ezért mindenkinek magának kell döntenie. Az Egyház csak felkínálja az evangéliumot, annak elfogadása vagy elutasítása az ember szabad, személyes döntése. Hitet senkinek sem tudunk adni, az Isten ajándéka, aki viszont, mert mindenkit üdvözíteni akar, mindenkinek meg is akarja adni a hit ajándékát. Egyedül az emberen múlik, hogy elfogadja-e vagy sem. Éppen ezért az Egyháznak, mint intézménynek, és az Egyház tagjainak külön-külön is az a feladata, hogy elkísérje az Istent kereső embert a kegyelem forrásához, Jézus Krisztushoz. A Jézussal való találkozás kétség nélkül átforgalmazza az embert. Ezt láthatjuk azok életében, akik személyesen találkoztak Jézussal, vagy a szentek életében, de megtapasztalhatjuk a saját életünkben is. Különösen akkor látjuk ezt iga-

zolva, ha egy viszonylag rutinszerű vallásos élet után Jézus egyszer csak valóban belép az egyén életébe. Ugyanezt tapasztalhatjuk a felnőtt korukban megtért testvéreink esetében.

Az új evangelizáció másik sajátossága a *nyitottság* és az *elfogadás*. Az evangélium igazsága nincs életkorhoz, kultúrához, politikai és társadalmi berendezkedéséhez kötve. Az evangélium hirdetésében nagyon fontos megtalálni azokat a közös pontokat a tanítás és az evangelizálandó személy saját értékrendje, kultúrája között, amelyek mentén el lehet indulni a közös gondolkodásban. Esetleg szükség van egyfajta belső ellenállás leküzdésére is mindkét oldalon. Tapasztalatunk az, hogy a vallással kapcsolatban sokféle sérüléssel kell számolni. Egyrészt a korábbi erőszakos ateista nevelés sokféle előítéletet alakított ki az emberekben, másrészt a szülők, a nagyszülők, a papok vagy a hitoktatók részéről megnyilvánuló esetleges erőszakos vallásos nevelés sokakat elidegenített Istentől és az Egyháztól. Az Egyház joggal várja el a nyitottságot másoktól is. Ma sokféle türelmetlenséget tapasztalunk a keresztényekkel szemben.

Annak az evangelizációnak lesz eredménye, amelyik *párbeszédre* törekszik az emberrel. A mai ember legtöbbször elutasító az olyan tanítással szemben, amely csupán elmondja, hirdeti a maga igazát. Dialógus nélkül a mai ember nem befogadó. Vagyis sokkal inkább azt szereti, amikor a saját személyes kérdéseire kap választ, és intellektuálisan is meggyőző számára a kapott tanítás.

Nem kevésbé fontos a *türelem*, amely nélkül csak elutasítás támad a legtöbb emberben. Kétségtelen, hogy az ószövetségi próféták, még Keresztelő János is, sokkal türelmetlenebbek voltak, mint Jézus. Bár Jézus is fájlalta, hogy tanítását sokan nem fogadták a szívükbe, mégis türelmes, kitérő az igehirdetésben. Nem lehet ez másképpen

a mai evangelizálók esetében sem. Pál apostol intése mindenkinek szól: *Hirdesd az evangéliumot, állj vele elő, akár alkalmas, akár alkalmatlan. Érveld, ints, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel (2Tim 4,2)!*

Pál apostol az, aki az evangelizáció helyes mibenlétére is felhívja a figyelmet. Világossá teszi, hogy számára egyedül az evangélium hirdetése a fontos: *Elhatároztam ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről (1Kor 2,2)*. Ezért megalapítja a helyi közösségeket és vezetőket állít az élükre. Később személyes hangú levelekkel tanítja, erősíti őket. Nem saját szónoki képességeiben bíz, nem a külső dolgok előnyös alakulásától várja az eredményt, hanem egyedül Isten szavának erejében bíz: *Gyöngéségem tudatában félve és nagyon elfogódottan mentem hozzátok. Tanításom és igehirdetésem ezért nem a bölcsesség elragadó szavaiból állt, hanem a Lélek és az erő bizonyosságából, hogy hiteteknek ne emberi bölcsesség, hanem Isten ereje legyen az alapja (1Kor 2,3-5)*.

Egyházunknak napjainkban is szüksége van olyan férfiakra és nőkre, akik készek teljesen feláldozni magukat az evangelizálás nagy ügyéért. Ezért az Új Evangelizáció Évében is imádkozunk papi és szerzetesi hivatásokért. De mint korábban mondtuk, az evangelizáció minden keresztény feladata, mert a hívő ember nem hallgathat arról, amit látott és hallott (vö. ApCsel 4,20). Legyünk erre készségesek minden életkorban, életállapotban és élethelyzetben! Mert már eljött az az idő, amikor (az emberek) az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják (2Tim 4,3-4).

Isten áldja meg az új evangelizációért vállalt minden munkánkat és törekvésünket!

Jézus a válasz! – de mi a kérdés?

Tömő János

Mottó: Az evangelizáció hatékonysága nagyban azon múlik, hogy fel tudjuk-e nyitni a nem hívő emberek szemét, hogy észrevegyék: valójában óriási bajban vannak.

Egyszer egy lelkes diák kirohant az egyetemen a katedrához, és felírta nagy betűkkel a táblára: „JÉZUS A VÁLASZ!” Pár perc múlva kiment egy társa is, és felírta: „DE MI A KÉRDÉS?”

A Jézus név azt jelenti, hogy szabadító. Megszabadítani azt az embert kell, aki rabságban van. Az igazság azonban az, hogy megszabadítani ténylegesen csak azt az embert lehet, aki tudja, hogy rab, ki is akar szabadulni, és elismeri, hogy a szabaduláshoz külső segítségre van szüksége.

A kihívás tehát az, hogy fel tudom-e nyitni az emberek szemét, hogy észrevegyék saját rab mivoltukat, motiválni tudjam őket, hogy a végső szabadság reménye a jelenben elérhető, és felnyissam a szemüket, hogy belássák, hogy külső segítségre (Szabadítóra) van szükségük. Épp ezért, ha az evangelizációs igehirdetésünk tartalmát fel akarom osztani százalékosan, akkor tulajdonképpen 90 százalékot azzal kell kitöltenem, hogy megértessem az emberekkel, hogy nagy bajban vannak. Amíg valaki nem érzi, hogy ténylegesen komoly gondok vannak, addig nincs is szüksége a Szabadítóra.

De mi ez a nagyon nagy baj?

A problémát röviden így lehet leírni, amit persze ki kell fejteni:

- Egy jobb világra lettünk teremtve, de ez nincs itt, és nem is lesz itt egészen addig, míg Jézus újra el nem jön. És miközben egy bukott világban élünk, sajnos mi magunk is komolyan rontunk a helyzeten személyes vétkeinkkel.

- Minden igyekezetünk ellenére sem tudunk ebből a rossz helyzetből egyedül megszabadulni. Rá kell bízni magunkat egy tőlünk független, külső Segítőre.

Nézzük kicsit részletesebben:

1. *Jobb világra lettünk teremtve:* Isten a férfit és a nőt Édenben helyezte el, ahol tökéletes harmóniában éltek. Az Éden öröme több mint a problémák hiánya: a kreatív kibontakozás és a tökéletes bizalom állapota. A férfi valóban erős volt, mert Istennel élt, tisztában volt azzal, hogy ő a Teremtő képmása, ez hihetetlen méltósággal ruházta fel. A nő pedig megnyílhatott a férfi előtt, örömmel és bizalommal megélhette nőiességét. A férfi gondozta a kertet, uralta a földet, bátran és helyesen élt a ráruházott hatalommal. Társként tekintett az asszonyra, őszintén szerette, gondoskodott róla. Az asszony pedig tisztelte őt ezért, bizalommal elfogadta a gondoskodást. Nem kellett attól félnie, hogy a férfi csalódást okoz számára, bátran megnyílhatott előtte. Megélhette identitását: örömmel, bizalommal befogadni és társnak lenni.

2. *Ez a jobb világ nincs itt:* nem élünk Édenben. Az ember visszaélt a bizalommal és a szabadsággal. Fellázadt. Ennek pedig máig kiható következményei lettek: elszakadtunk Istentől, megsebezük egymást, és védjük magunkat a másik embertől. Elvettük a legfőbb célt, hogy Istent megismerjük, szeressük és szeretetét továbbadjuk. A férfi elvesztette belső erejét és kisugárzását, az új világ veszélyes számára, az elvégzett munka nem hozza meg a várt eredményt, nem tud gondoskodni feleségéről, még esetleges jó szándéka ellenére is folyamatosan megsebz. Az asszony nem támaszkodhat bizalommal férjére, vele szembeni elvárásai követelőzéssé válnak: „*az a dolgod, hogy boldoggá tégy!*” A férfi ennek nem tud megfelelni, és a rossz helyzetek konzerválódnak.

A problémát tovább fokozza az önfejlés, kitarunk még a rossz dolgok mellett is, büszkén állítjuk, hogy meg tudjuk magunkat valósítani ebben a világban. Állítjuk, hogy némi jó szándékkal és összefogással megteremthetjük mi magunk az Édent ezen a földön

„Ezért az Úristen eltávolította az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből lett.” (Ter 1,23)

(bábeli torony). Ehhez a jó szándékú, de ostoba ember Istent hívja segítségül: manipuláljuk Istent, hogy valósítsa meg a mi céljainkat. Ez eleve hiábavalóság, mert velünk ellentétben Isten tökéletesen manipulálhatatlan. A hatalmas, Szent Istenből egy remek pultost akarunk csinálni, akitől azt várjuk, hogy itt és most(!) készségesen(!) adja meg nekünk azt, amit kérünk. És ha mégsem találjuk magunkat Édenben, akkor meg felháborodunk és Istent hibáztatjuk.

3. *Külső Segítőre van szükségünk.* Nem tudunk egyedül megszabadulni. Önerőből Éden elérhetetlen. Még Éden reménye is elérhetetlen. Amikor ezt ténylegesen felismerjük, akkor egyrészt mélyen megrendülünk és szomorúak leszünk, másrészt hihetetlen mély büntudat gyötör minket ostoba próbálkozásaink miatt (elkövetett bűneink). A vágyakozás egy jobb világra azonban egyre erősebb lesz, mert Isten oda teremtett minket. Ez a vágy tehát helyes. De akkor mi lehet a megoldás? Mi a válasz az életünk nagy kérdéseire? Vagy inkább ki? És pontosan hogyan? Ezt a következő számban taglaljuk.

Virágvasárnapi keresztút a Ság-hegyen

Czuporné Hetényi Rita

A celldömölki egyházközség hívei, valamint a Szent Benedek iskola diákjai és szülei virágvasárnap keresztutat jártak a város közelében lévő Ság-hegyen. A legbátrabbak a celli templomtól indultak gyalog, és oda is tértek vissza. Az állomásokon Kirner Antal Zoltán plébános elmélkedései segítették a jelenlévőknek átérezni Jézus szenvedését. Az állomások közötti út imádsággal és énekléssel telt. Az emberek csendesen haladtak a hegy csúcsán lévő kereszt felé. A hatodik állomás után Zoltán atya megkérte az embereket, hogy most legyenek Veronikák és Cirenei Simonok, segítsenek a mellettük haladóknak.

Új kiállítás a Szombathelyi Egyházmegyei Könyvtárban

Káhl Eszter

Új időszaki kiállítással várja az Egyházmegyei Könyvtár az érdeklődőket, amely *Az illusztrált könyvek varázsa* címet viseli. A kiállítás célja a gyűjteményben megtalálható, gazdagon illusztrált kötetek bemutatása, ismertetése. Az illusztrációk változatos témákat foglalnak magukba, többek között helyet kapnak bibliai ábrázolások, történelmi események és neves személyiségek portréi, városlátképek, irodalmi művek és természettudományos művek képei. Az érdeklődők korabeli illusztrációkkal ellátott folyóiratokat is megtekinthetnek, amelyek érdekes információt adnak a múlt századi sajtótörténetről is.

Nagyhét a sárvári Szent Miklós Plébánián

Ördögné Kovács Mónika

Hívó közösségünk összegyűlt templomunkban, hogy lélekben végigjárva a Szent Háromnapot, méltó módon érkezzünk el Krisztus feltámadásának nagy ünnepéhez, a húsvéthoz. Jóleső érzés, hogy a plébánia nagy családjának tagjai lelkiismeretesen és buzgón készültek az ünnepre. Wimmer Roland atya húsvétvasárnapi szentbeszédében arra buzdított bennünket, merítsünk a feltámadás hitéből, hogy az ünnepek elmúltával is elkötelezetten és a világgal nem megalkudva hirdessük, hogy az élet erősebb, mint a halál. Hálát adunk a Föltámadottnak, hogy egymás buzgóságából erőt merítve ünnepelhettünk.

Szoborszentelés Kondorfán

Fehér Józsefné

A kondorfai egyházközség elhatározta, hogy szobrot állít Boldog II. János Pál pápa tiszteletére. A szobor készítését a szombathelyi születésű és Kondorfán élő Tóth Mihály vállalta. A szobrot húsvét vasárnapján leplezték le. A leleplezést Tóth Mihály, a szobor készítője, Bugán József, a Vas Megyei Erdészeti Zrt. vezérigazgatója, akitől a faanyagot kaptuk és lovag dr. Buda Botond végezte. A szobrot Varga Ottó esperesplébános szentelte fel a zsúfolásig megtelt Szent Lukács-templomban a hívek nagy örömeire. A szentmise végén a gyerekek megkereshették a templomkertben, amit a nyuszi hozott nekik.

Mindszentys diákok a magyar költészet napi ünnepségen

Illés Csaba

Április 11-én ünnepeljük a költészet napját. A Mindszenty iskola diákjai ünnepi verses műsorral készültek az alkalomra, amelyet a Zalaegerszegen, Wass Albert Dózsa-ligetben lévő szobránál adtak elő. Pahocsa Júlia, Kárnics Borbála, Markó Gergely, Szabó Imre és Tamás Zoltán előadásában hallgathattuk meg a szebbnél szebb lírai gondolatokat irodalmunk nagyjaitól. Köszöntőt mondott Paál István elnök, ünnepi beszédet pedig Velkey Péter, a Polgármesteri Hivatal Oktatási, Kulturális és Sport Osztályának vezetője. A város nevében Balaicz Zoltán alpolgármester helyezte el koszorút a szobornál.

Faültetés Kemenespálfán

Kontics Viktória

Az Egyházmegyei Karitásznak kemenespálfai intézményében gyümölcsfa- és gyógynövényültetésre került sor április 13-án. Dr. Veres András megyéspüspök megáldotta a közel 200 db szilvafát, a ribizli-bokrokat és a csipkebogyó-csometéket, majd elültette az első fát. Tuczainé Régvári Marietta igazgató is invitálta a meghívott vendégeket, hogy vegyenek részt a növények elültetésében. A Karitásznak célja az ősi gyümölcsfák visszatelepítése a vidékre. Az intézményben dolgozók remélhetőleg megtanulják a fák gondozását, szaporítását, és a vállalkozó kedvűek otthonukba is alkalmazkazzák a tanultakat.

Előadás a meddőség és kezelése címmel

B. Markovits Eszter

A *meddőség és kezelése* címmel tartottak előadást április 13-án a Martineumban. Elsőként dr. Veres András püspök, erkölcssteológus beszélt a Katolikus Egyház meddőségről szóló tanításáról, majd egy Magyarországon még új, de a NEFMI tanácsadó testületként működő egészségügyi szakmai kollégium Szülészet és Nőgyógyászat Tagozata és a Katolikus Egyház által is erősen támogatott meddőségkezelési módszerről, a Natural Procreative Technológiáról (a módszer alapja a termékenységi ciklus pontos megfigyelése) hallhattak a résztvevők a módszer magyarországi bevezetésének koordinátorai jóvoltából.

Egyházmegyei ifjúsági találkozó Szentgotthárdon

Pados Katalin

Szentgotthárdon gyűltek össze az egyházmegye fiataljai április 14-én, hogy közösen ünnepeljék a Feltámadt Krisztust, elgondolkodva azon, miként járjanak az ő útján. A Kereszt-kérdés mottót viselő találkozó központi kérdése az alábbi volt: „Hogyan menjek?” A választ Szűcs Imre újudvari plébános segítségével kerestük. Az előadás után püspöki szentmisén vettek részt a fiatalok. Dr. Veres András megyéspüspök szentbeszédében arra hívta fel az ifjúság figyelmét, hogy rájuk ugyanúgy számít Jézus, mint egykor apostolaira: tisztában van gyengeségeinkkel, mégis azt akarja, hogy hirdessük az igéjét.

Mindszenty–ünnepség Szombathelyen

Mátyás Zsófia

Idén márciusban ünnepeltük Mindszenty József bíboros, hercegprímás születésének 120. évfordulóját. A jubileum alkalmából Mindszenty bíboros életét bemutató kiállítás nyílt a Szombathelyi Egyházmegyei Kincstárban, március 31-én pedig Mindszenty-ünnepséget rendeztek Szombathelyen, a Sarlós Boldogasszony székesegyházban.

Az ünnepségen részt vett Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius, dr. Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, dr. Veres András megyéspüspök, a magyar és határon túli egyházmegyék püspökei, az egyházmegye papjai, országgyűlési képviselők, a megye és a város vezetői, egyházmegyénk papjai és kulturális, valamint közéletének kiemelkedő személyiségei, az egyházmegye katolikus oktatási intézményeinek pedagógusai és diáksága. A szentmise főcelebránsa dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek volt.

Mindszenty bíboros, mint magyar főpap, prófétikus egyéniség volt. Nem tudtán és akaratán kívül, hanem szívvel-lélekkel, Krisztusra tekintve. Nem jövőről szóló jóslatokat hirdetett, hanem azt mondta ki bátran és erőteljesen, amiben Isten akaratát, Isten üzenetét ismerte fel kora és népe számára. Szenvedésében, életében katolikus közösségünk és népünk sorsa tükröződik. Megértés és meg nem értés, tisztelet, dicséret, bírálat és gyalázás egyaránt kijutott neki. Személye ma is időszerű, emlékét nem borította el a feledés. Amire pedig most, egy megváltozott világban, más kihívások és más lehetőségek között emlékezni kell és emlékezni érdemes, az tanításának és helytállásának lényege. Krisztusba vetett hite, elpusztíthatatlan reménye, emberekre figyelő, együttérző, hősies szeretete – mondta szentbeszédében Erdő Péter bíboros.

A szentbeszéd után Mindszenty bíboroshoz hasonló lelkületű lelkipásztorokért, gyermekeiket Istennek ajánló szülőkért, továbbá azért könyörögtünk, hogy megtaláljuk életünkben a rendszeres napi imádság és a lelkiismeretes munka összhangját, ahogy az Mindszenty Józsefnek is sikerült a Zalaegerszegen plébánosként eltöltött 27 év alatt. Mindszenty bíboros ártatlanul üldözést szenvedett az igazságért, de nem tört meg, nem tudták megalkuvásra bírni. Mi is az övéhez hasonló kitartásért, lelkületért könyörögtünk.

Az ünnepi szentmisén a Werner Kórus végezte a zenei szolgálatot dr. Pem László egyházmegyei zeneigazgató irányításával, s vezette az éneket, amelybe a Székesegyház megölt hívek is lelkesen bekapcsolódtak. A szentmise az Új Evangelizáció Évének imádságával, valamint a pápai és magyar Himnusz eléneklésével zárult. A szentmisét követően a Brenner János Kollégium falán elhelyezett Mindszenty-emléktábla megáldására gyűltek össze a szentmisén résztvevők. A megáldás és koszorúzás után közösen imádkoztunk Mindszenty József boldogáavatásáért.

Via Sancti Martini – Az északi út

Szalai Attila

A Szent Márton út északi, Szombathelytől Pozsonyig vezető szakaszát 2010 nyarán jelölték ki. Még azon az ősön mi is nekiláttunk, hogy bejárjuk. Ezúttal a Martineum volt a kiindulópontunk. A sárga jelzés elvezetett a Csónakázótó mellett, majd a lakótelepet elhagyva szántóföldek, erdőfoltok között haladtunk tovább. Így értünk el a gencsapáti Szentkúthoz. Az itt álló barokk templom a XVIII. század eleje óta jelentős búcsújáró hely. Áthaladtunk Perenye községen. A falu barokk templomának titulusa hazánkban ritkaságszámba megy, az ókeresztény vértanú, Szent Ágota tiszteletére szentelték. Első túranapunk Gyöngyösfalu Szent Márton templománál ért véget. Porpáczy atya jóvoltából belülről is megcsodálhattuk a gazdagon díszített, szép üvegeablakkal ékes templomot, amelyet középkorban épült, majd a barokk korban felújított elődjének helyén 1905-ben emeltek.

Két héttel később itt vettük fel ismét a túra fonalát. Visszakapaszkodtunk a falu feletti szőlőhegyre, ahonnan egy újonnan épült kilátóból tekinthettünk szét a vidéken. Keletre a Gyöngyösfolyó völgye terült el alattunk, nyugatra a Kőszegi-hegység magasodott. A

szőlőhegyet őszi színekben pompázó tölgyerdők váltották föl. Kellemes erdei barangolás után ereszkedtünk le Kőszegdoroszlóra. Ide jött ki elénk Mikolás Attila atya, hogy bemutassa a falu román kori alapokra épült, barokk stílusban újjáépített Szent Márton-templomát. Oltárképe Szent Márton megdicsőülését ábrázolja, a köpenymegosztás jelenetét a festő csak kicsiben ábrázolta a kép alján.

Még néhány kilométer gyaloglás, és elértük Kőszeg városát. Templomlátogató túránkon ismét Atilla atya volt a kalauzunk. A főtéren megnéztük a Ludwig Schöne bécsi építész tervei alapján 1892 és 1894 között épült neogót Jézus Szíve templomot, amely 57 méter magas tornyával a város legnagyobb épülete. Természetesen ebben a templomban is található Szent Márton-kép, egy festett üvegeablakon. Ezután a belvárosban felkerestük a gótikus Szent Jakab-templomot. A bencések egykori templomában számos középkori freskót láthatunk. Köztük a palástját óvón a hívekre borító Köpenyes Máriát, Szent Kristófot és a három királyokat is. A városnak ezen túl még természetesen számos látnivalója van, de nekünk ezúttal csak ennyi fért bele az időnkbe.

SZENT MÁRTON ÉLETE

Egy fiatal, béna lány gyógyítása

Egyházmegyéink szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

A gyógyítás adománya pedig annyira hatékony volt benne, hogy szinte nem akadt olyan beteg, aki miután hozzáfordult, vissza ne nyerte volna az egészségét.

Trierben egy leány oly súlyos bénaságtól szenvedett, hogy szervezete minden működése jó ideje megszűnt. Hozzátartozói szomorúan álltak mellette, amikor váratlanul hírt hozták, hogy Márton ebbe a városba érkezett. Midőn ezt megtudta a leány apja, lélekszakadva futott, hogy gyermekéért esdekелjen. „*A leányom szörnyű betegségében már halálra vált, csak lélegzése mutat életjelet, teste már úgyszólván halott. Kérlek, jöjj el hozzám, és add rá áldásodat, mert hiszem, hogy a te közbenjárásodra visszanyeri egészségét.*” E szavak hallatán Márton döbbenet hallgatott, és el akart tűnni onnan, mondván, ilyesmire neki nincsen hatalma, nem méltó arra, hogy az Úr általa mutassa meg hatalmának jelét. De az apa még hevesebben sírva kérte, hogy jöjjön el a haldoklóhoz. Végül is, mivel a körülötte álló püspökök is biztatták, elment a leányka házához. Az ajtó előtt hatalmas tömeg gyűlt össze és várta, hogy mit fog tenni Isten szolgája. Márton földre borult és imádkozott, majd rátekintett a betegre, és olajat kért. Mikor megáldotta, és az erőt adó szent folyadékot a leány szájába öntötte, az erre azonnal hangot adott. Azután Márton érintésére lassanként minden tagja éledezni kezdett, és amikor a lábai is megerősödtek, a nép szeme láttára felkelt.

Fohász a virradatban

Szauer Ágoston

Bizonyára sokaknak ismerősek a következő verskezdő sorok: „*Ne rejtőzz el, úgyis látlak! / Rád csukom a szempillámat.*” A kortárs irodalom egyik jelentős költőjének, a 76. évében járó Buda Ferencnek a tollából valók. A debreceni születésű, Kossuth- és József Attila-díjas szerző három lány és három fiú édesapja. Küzdelmes élet adatott neki, még húszévesen néhány verse miatt perbe fogták, egy év börtönre ítélték. Egyetemi tanulmányait is abba kellett hagynia, később levelezőn szerzett diplomát. Dolgozott segédmunkásként, a hatvanas években tanított is. Az élet és a költészet szoros kapcsolatban van nála. Megszólal verseiben a szabadság és az élet szeretete, hangot ad politikai nézeteinek, üzen író társainak, foglalkoztatja az öregedés gondolata. Ritmusában felismerhető a balladák, ráolvasók, népi imádságok hatása. Műfordító is, főként kis népek költészetét tolmácsolja a magyar olvasók számára. Most egy szép valóságos versét idézzük:

Fohász a virradatban

*Istenem ezen a hajnali órán
amidőn madár se szól még s már eb sem ugat
bárhol vagy is
talán ott fönn lebegsz túl túl a galaktikákon
vagy itt benn a szívemben rejtőzködöl
bárhol vagy is Te Láthatatlan
Te Ismeretlen
mutasd meg magad
kereslek kerestelek
ám a neved harsogók üresen kongó
kiáltozása elől
bedugtam s bedugom fülem
nem tudom immár ki vagyok mi vagyok
csökönnyös bitang juhod-é avagy
elkőborolt kiehült ebed
aki orrát s riadt tekintetét földnek
szegezve lohol egy idegen nyomon
nem tudom magam sem tudom
kérek hát fogadj el kételyeimmel
vakon botladozó beszédemmel*

*s ha nem akard úgy akár
választ se adj
csak engedd hogy megszólítsalak
kakas szól kiált a kakas
emlékezem: mint vallattalak
vallottalak és tagadtalak
mert nehéz igen nehéz megértenem
hogy Te a Gonoszt is virulni
vigadni hagyod
s mert nem tudom ki vagy
s hogy én ki vagyok
már azt sem tudom
világosságra szomjazom
nincs egyebem
csak magam
oldozd fel kérlek szorongásomat
oltalmazd szeretteimet
fékezd meg indulataimat
pásztorom őrizóm ha vagy
veszni ne hagyj
Ámen*

Ne hagyd hogy ne így legyen

Buda Ferenc költeménye ima. Szabad vers, amelyben nincsenek szabályos strófák, írásjelek; a forma illik is a szövegben megfogalmazódó bizonytalansághoz, a töredezett beszédmódhoz. Az első egységben Istent keresi, szólítja a szerző a hajnal csendjében. Személyes kapcsolatba próbál lépni az Úrral, miközben elhatárolja magát a megszokásból, üres hittől feléje fordulóktól. A második, ötsoros szakaszban önmagát keresi, magát kísérli meg definiálni a lírai én. (A vers utolsó harmadában majd így foglalja össze két sorban bizonytalanságát: *s mert nem tudom ki vagy / s hogy én ki vagyok.*) A költemény második felében aztán fohászba kezd nagy elszántsággal, makacsul, miközben továbbra is hangot ad hitbeli kételkedésének, belső küzdelmének. Bizonytalansága okaként a többek által feltett kérdést említi: vajon miért engedi Isten érvényesülni a Gonoszt is. Mégis szenvedélyesen, szinte kétségbeesetten halmozza kéréseit felszólító módú igealakokkal. S hogy mennyire fontos számára e fohász, jelzi, hogy nem elégszik meg imája zárásaként az ámennel; még egyszer, szinte utóiratként kétszeres tagadású fordulattal nyomatékosítja azt: *Ne hagyd hogy ne így legyen.*

A katolikus reneszánsz és a cserkészzet a Szombathelyi Egyházmegyében

Pál Ferenc

Mivel nem tudja egyértelműen egy felekezethez kötni, a történeti szakirodalom sem szán jelentősebb teret a cserkészmozgalom egyháztörténeti jelentőségének. Bár a cserkész ökumenikus ifjúsági szervezet és működési keretei nem illeszkedtek sem az egyházi, sem a világi keretek közé – mivel kerületi rendszer szerint működött –, a cserkészzet jelentős szereppel bírt a két világháború közti időszakban, amelyet méltán nevezünk a katolikus reneszánsz korának.

A mozgalom a fiatalok testi fejlődésének szem előtt tartása mellett elsősorban azok valláserkölcsi nevelését kívánta megvalósítani. S bár volt egyenruha, tisztelgés és őrt állás, mégsem a mozgalom militáris jellege dominált. Semmi köze nem volt például a valóban paramilitáris levante mozgalomhoz, hanem az ép testben ép lélek elve mentén kialakított, az önismeregen és önfejlesztésen alapuló pedagógiai szisztéma szerint működött.

Egyházmegyénk területén 1920. május 18-án alakult meg a Nyugat-magyarországi Cserkész Szövetség az Ausztriával határos négy vármegyéből (Moson, Sopron, Vas és Zala). A szervezet különös módon a Magyar Cserkészszövetség részeként működött már 1920-tól, de azon belül jelentős autonómiával bírt. 1922-ben pedig a szövetségbe beolvadva a Magyar Cserkészszövetség III. kerületeként működött tovább.

A sorra megalakuló csapatok az ifjúság egészét kívánták megszólítani. Így volt iskolás, ifjún munkás, sőt öregcserkészcsapat is. Nem volt tehát kimondottan elitista szervezet, bárki, aki a mozgalom szabályait elfogadta, csatlakozhatott hozzá. Hamarosan olyan személyiségek léptek a kötelékébe, mint Almásy László Afrika-kutató, Szendy László teológiai tanár, későbbi szombathelyi plébános, a zalaegerszegi 71. számú Zrínyi csapat tagjaként Székely László későbbi kőszegi plébá-

50. Hunyadi, a gárdacsapat 1920-ban

nos, Kozma Ferenc későbbi rábakethelyi plébános. Maga a püspök, Mikes János a 48-as Rákóczi Cserkészcsapatnak lett a fővédnöke, később az egész kerületé. Nagykanizsától Sopronig sorra alakultak a cserkészcsapatok. Felkarolták a mozgalmat a premonstreiek (öviké lett az 50. Hunyadi, Szombathely), a bencések (53. Jurisich, Kőszeg), a piaristák (70. Széchenyi, Magyaróvár) és a ciszterciek is (359. Vajda Ödön, Szentgotthárd).

A szövetség 1920-ban saját lapot tudott kiadni Cserkészfiú címmel. Első számának szerzői között volt Lingauer László, valamint Almásy László és édesapja, Almásy János is. 1930-ban a számos támogatónak köszönhetően – már a Magyar Cserkészszövetség III. kerületeként – sikerült egy a kor minden követelményének megfelelő cserkészszékházat alapítani Szombathelyen. Mikes püspök is nagy lehetőséget látott a cserkészzetben, s ezt a lehetőséget erejéhez mérten igyekezett is támogatni: répceszentgyörgyi birtokán is számtalanszor táboroztak különböző csapatok.

Egyházi vezetők közül azonban talán Szendy László volt az, aki a legaktívabban kivette részét a szervezés

feladataiból. 1931-ben megszervezte a szombathelyi szeminárium 387. számú Szily János öregcserkészcsapatát. 1932-ben a III. Cserkészkerület öregcserkész előadója lett, szórakozásvezetője volt a gödöllői Jamboree (cserkész világtalálkozó) III. altáborának. 1934-ben a Vas vármegyei Cserkész Főtitkárság elnöke lett.

1948-ban a Magyar Cserkészszövetség helyi szervezeteit – az egyházmegyében működő körülbelül 150 féle más katolikus szervezettel, mozgalommal együtt – Rajk László belügyminiszter betiltotta. Ezzel a Katolikus Egyház az ifjúságnevelés terén jelentős eszközt veszített el.

A cserkészzet a népszerűségét elsősorban annak köszönhetette, hogy a fiatalokat a cselekedve tanulás eszközével igyekezett megszólítani úgy, hogy értéket adjon át nekik. Természetközeli, hazafias nevelési elvei népszerűek voltak nemcsak a diákok, de tanáraik között is. Ennek köszönhetette a mozgalom, hogy 1989-ben szinte az első lehetőséget megragadva, a régi öregcserkészek segítségével sikerült újjáélednie, igaz régi fényét már nem volt képes visszaszerezni, de jelentősége ennek ellenére ma sem elhanyagolható.

Az élettársi kapcsolatokról

Déri Péter

Napjainkban egyre többen vannak, akik valamilyen okból az élettársi kapcsolatot választják. Vannak olyanok, akik a nehéz gazdasági körülmények miatt nem tudnak megházasodni, vannak, akik megvetik és elvetik a házasság és a család intézményét, valamint ezzel együtt a társadalmi rendet, de vannak olyanok is, akik csak a gyönyört hajhásszák, igyekeznek csak a mának élni, és ha valaki akadályozná őket az önzőségük megélésében, akkor így, kötelekek nélkül könnyebben elválhatnak egymástól. Láthatjuk tehát, hogy egy elég összetett kérdéstről van szó.

A korfelfogás és egyes társadalmi csoportok ezt az együttélési formát manapság sajnos védelmükbe veszik, sőt még értékeket tulajdonítanak neki, jóllehet, józanésszel is könnyen belátható, hogy az élettársi kapcsolatok elfogadhatatlanok. Elfogadhatatlanok, mert a személyi méltóság nem engedi meg, hogy az emberrel kísérletezzenek, tehát nem lehet előre kipróbálni a házasságot sem. A személy méltósága megköveteli, hogy mindig csak az ember legyen a cél, amelyre a házastársak szeretete irányul, minden időbeli vagy egyéb megkötés nélkül.

Egyházunk egyrészt ezek miatt az észérvek miatt nem tudja elfogadni az élettársi kapcsolatokat, másrészt viszont hitből fakadó érvek miatt sem. Katolikus felfogásunk szerint két megkeresztelt ember házassága annak az egyesülésnek a szimbóluma, amely Krisztus és Egyháza között van, ami nem időleges és nem „kísérleti”, hanem egy, felbonthatatlan és mindig hűséges. Ezt segíti a test átadása is a nemi egyesülésben, amely az egész személy odaadását jelenti.

Boldog II. János Pál pápa kérte az egyházi közösségeket és a lelkipásztorokat, hogy környezetükben igyekezzenek minden egyes esetben megismerni az együttélés okait és ezután kellő bölcsességgel, tisztelettel és segítőkészséggel közeledjenek az együtt élőkhez, hogy türelmes és szeretetteljes felvilágosításuk által, valamint a keresztény családok tanúságtételével együtt utat nyithasson kapcsolatuk rendezéséhez.

Egyházunk tehát igyekszik segíteni mindenkin, aki szeretne rendezett körülmények között házasságban élni. Nem hagy senkit sem magára, nem akarja kizárni őket a szentségek életadó erejéből, hanem azon munkálkodik, hogy segítse őket abban, hogy mielőbb a szentségekhez járulhassanak. Napjainkban ezért talán az a legfontosabb, hogy megerősítsük a házasság intézményét, amely az egészséges társadalom alapsejtje. Fontos, hogy már a kicsi gyermekek is lássák és megtanulják, hogy nemcsak kell, hanem lehet is uralkodni vágyaikon. Ez viszont csak akkor fog kialakulni a fiatal generációkban, ha őszinte és tartós szeretetben nevelik őket és rávezetik őket a nemiség helyes megélésére.

Nélkülözhetetlen tehát a következő generációk egészséges fejlődéséhez a család, különösen is a keresztény család, ahol a hit által biztos alapot adnak a vallásukat gyakorló szülők gyermekeiknek arra, hogy ők is alapítsanak családot, ahol a családi otthon majd a keresztény élet első iskolája lesz az ő gyermekeiknek is, ami emberi gazdagodásukat segíti elő.

Ilyen csodálatos gazdagságot jelent a család az ember és a társadalom számára, többek között ezért is szorgalmazza az Anyaszentegyház anyyira a családalapítást és inti tagjait, hogy igyekezzenek mielőbb rendezni irreguláris kapcsolataikat.

Dick Wittington igazságot szolgált

Angol monda

Amikor még nem volt televízió, sőt még újságok sem, a napi híreket kikiáltók tették közhírré, akik csengőt rázva minden nap körbejártak a városban, és hangosan kiabálták a híreket.

Egy napon a kikáltó London utcáin ezt kiabálta: „Közhírré tétetik! Elveszett egy erszény 200 aranypénzzel. A becsületes megtaláló jutalmul megkapja a zacskó tartalmának felét.”

Úgy esett, hogy egy szegény fiatal matróz, aki egy kocsmában iszogott, talált egy erszényt, amely a pad alatt hevert. Legnagyobb meglepetésére tele volt arany pénzérméekkel. Egy pillanatig habozott, majd kirohant a kocsmából, a kikiáltó után szaladt és szólt neki, hogy megtalálta az erszényt.

A szerencse fia vagy – mondta a kikiáltó – az erszény egy kereskedőé, akit Jakobnak hívnak, a Tabard fogadóban lakik. Vidd el neki az erszényt, és jutalmat kapsz érte. A fiatal matróz fogta az erszényt és elvitte a fogadóba. A kereskedő majd kiugrott a bőréből örömeiben, hogy visszakapta az erszényét.

– Biztos a jutalomért jöttél – fordult a kereskedő a matrózhoz.

– Engedelmeddel, uram. Az édesanyám özvegyasszony, és nagyon szegények vagyunk. Ha lenne egy kis pénzem, rendes otthont tudnék teremteni magunknak, és talán nyitnék egy kis üzletet is.

Ám a kereskedő eközben azon töprengött, hogyan tudná megspórolni a megígért jutalmat. Végül jó ötlete támadt.

– Te tolvaj! – kiáltotta. – Hol van a gyémántom? Itt volt az erszényemben, az aranyakkal együtt. Most pedig eltűnt. Hova tetted?

A szerencsétlen matróz nem is tudta, mit mondjon erre. Nem volt ott semmiféle ékszer – mondta végül

–, és nem vagyok tolvaj! Mivel a kereskedő váltig állította, hogy ott volt, a matróz így szólt: Most azonnal elmegyünk a polgármesterhez, majd ő megmondja, kinek van igaza. Bár szegény vagyok, mégis biztos vagyok benne, hogy méltányosan bírálja el az ügyet.

Azzal elmentek a bíróságra. Abban az időben Dick Wittington volt London polgármestere, akinél jobb polgármester azóta sem akadt. Amikor rájuk került a sor, először a kereskedő, majd a matróz adta elő a történeteket. A polgármester figyelmesen végighallgatta őket, majd szúrósan a szemükbe nézett.

– Miért nem mondtad a kikiáltónak, hogy az erszényben egy értékes gyémánt is volt? – kérdezte a kereskedőtől.

– Mert meg akartam bizonyosodni a megtaláló becsületességéről, uram – felelte a ravasz kereskedő.

– Megesküszöl tehát, hogy az erszényedben 200 aranypénz és még egy gyémánt is volt?

– Igen – felelte a kereskedő.

– És te megesküszöl, hogy az erszényben, amelyet találtál, csak 200 aranypénz volt? – fordult most a matrózhoz.

– Igen – felelte a matróz.

– Akkor minden világos – szólt a polgármester. – Ez nem lehet a kereskedő erszénye, mert nincs benne gyémánt. Így valószínűleg másé. Ha ez a másik személy negyven napon belül nem jelentkezik, az erszény és a pénz a matrózt illeti.

A kereskedő hirtelen nagyon elsápadt. Egy szót sem tudott kinyögni.

– És remélem – tette hozzá a polgármester –, hogy valaki majd megtalálja a te erszényedet is, benne a gyémánttal.

A szerelem örök

A szerelem örök, nem kezdheti ki az idő. Akit szeretünk, azt akkor is szeretni fogjuk, ha már megöregedtünk, ha már „*ránchos a homloka*.” Aki szereti társát, nem hagyja el semmilyen bajban. Az együtt töltött idő sok emléket hordoz. (Noémi)

A *John Anderson...* című versben tisztán látszik, hogy a vers írója örökké szerelme mellett akar maradni. A szerelem több mint csupán külsőhöz való vonzódás. Így, amikor megöregszenek, a házaspár ugyanúgy szereti egymást. A közös emlékeket megőrzik. Jóban-rosszban kitartanak egymás mellett, még a másvilágra vezető úton is. (Luca)

Az a szép a szerelemben, hogy létezik az egymás iránt érzett felelősségtudat, a másik védelme, óvása. Megpróbálunk mindent megtenni egymásért. A szerelmesek még életüket is képesek feláldozni a másikért. (Kristóf)

A Burns versben megfigyelhető az idő múlása. Majdnem minden külső tulajdonsága megváltozik a házaspárnak, de a kölcsönös szeretet nem. A költő abban reménykedik, hogy szerelmével majd haláluk után együtt fognak pihenni, vagyis a szerelem nem múlik el sohasem. (Marcell)

A szerelemben számíthatunk a másakra, a közös emlékeket mindig nagy-szerű felidézni. Ha valakibe szerelmesek vagyunk maga az érzés is csodálatos. A külső változások nem lényegesek, hiszen a belső, a lélek a fontos. A szerelem azt jelenti, hogy a másikat magunknál jobban szeretjük. (Enikő)

Akik igazán szeretik egymást, azok mindvégig kitartanak egymás mellett. Ha tehetik, együtt öregszenek meg, egymást segítve, támogatva. Nem számítanak a külső körülmények, sem a társadalmi különbségek, ha két ember szereti egymást, akkor egyenrangúként tiszteli egyik a másikat. A szerelmesek mindent meg tudnak beszélni egymással, ha probléma akad, együtt próbálják megoldani. Sosem hagyják cserben egymást. (Júlia)

Robert Burns

John Anderson, szívem John

John Anderson, szívem John
kezdetben, valaha
hajad koromsötét volt,
s a homlokod sima.
Ránchos ma homlokod, John,
hajad leng deresen,
de áldás ősz fejedre,
John Anderson, szívem.

John Anderson, szívem, John,
együtt vágunk a hegynek,
volt víg napunk elég, John,
szép emlék két öregnek.
Lefelé ballagunk már
kéz-kézben csendesen,
s lent együtt pihenünk majd,
John Anderson, szívem.

Az ember, ha öregszik, szeret visszatérni a múltához. Szeretné átérezni, amit régen érzett.
(Agatha Christie)

A sikeres emberi kapcsolatok titka

Mátyás Zsófia

Aktuális számunkban a Mozaik rovat témájához kapcsolódva olyan kiadványokat ajánlunk a házaspárok, a fiatal házaspárok és a már több évtizede házasságban élők és családtagjaik figyelmébe, amelyek a hosszú, boldog párkapcsolat és emberi kapcsolatok titkába avatnak be bennünket. Az iskolában, a munkahelyen, a baráti körben, de a családban is folyamatosan dolgoznunk kell azon, hogy a másikkal fűződő kapcsolatunk kiegyensúlyozott, jól működő, szeretetteljes és boldog legyen. Számos problémát, konfliktust kell megoldanunk, de ezek az élet természetes velejárói. A sikerhez azonban mindkét fél munkája szükséges, hiszen „*igazi szeretetre csak az képes, aki hajlandó áldozatot hozni.*” Szerzőink a következő fogalmak köré csoportosítják gondolataikat, amelyek segítségével talán könnyebben eligazodhatunk emberi kapcsolataink útvesztőjében: hit, szeretet, párbeszéd, öröm, türelem, megbocsátás, udvariaság, alázat, őszinteség, kedvesség, nagylelkűség.

A tartós szeretet titka – Sokan azt hiszik, hogy a szeretet lángoló érzelem, amely magától lobban fel és növekszik. Powell részletesen elemzi a szeretet keletkezését, buktatóit, hamis formáit. Hasznos utat kínál mindnyájunknak, hogyan lehet eljutni az egymást kölcsönösen boldogító, valódi szeretethez. John Powell könyve könnyű, olvasmányos formában tanít a boldogabb élet titkára.

Isten titkos fegyvere: az öröm – A mai világ nem a szeretet világa. Mindennapi életünkben sok támadás, megnevelés, elutasítás ér bennünket. A keserűség he-

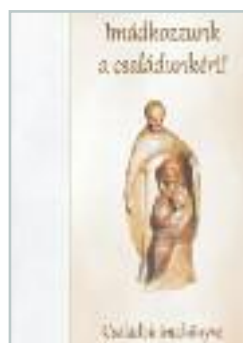
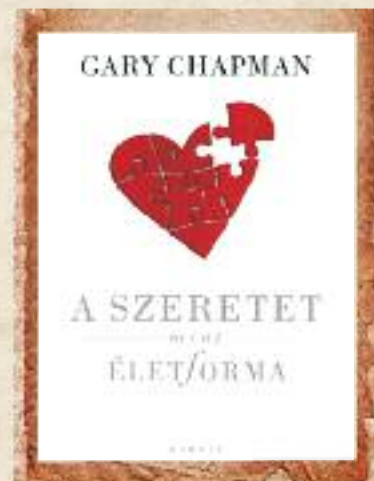
lyett azonban dönthetünk úgy is, hogy az örömet választjuk. Minek örülünk? Örülhetünk annak, hogy Isten gyermekei vagyunk. Örülhetünk annak, hogy egyszer minden jóra fordul. Örülhetünk annak, hogy Isten közel van hozzánk és szeret bennünket. Örülhetünk annak, hogy a mi Atyánk minden rosszat a javunkra fordít.

A világot nem tudjuk megváltoztatni, de a saját hozzáállásunkat igen! Az öröm Isten titkos fegyvere. Ezzel legyőzhetjük a rosszat. A döntés a mi kezünkben van!

A szeretet mint életforma – Gary Chapman ebben a könyvében azokat a vonásokat veszi sorra, amelyeket a szeretet, mint magatartásforma magába foglal. Ezek a következők: kedvesség, türelem, megbocsátás, udvariaság, alázat, nagylelkűség, őszinteség. Az egyes tulajdonságokról szóló fejezetek önfelmérő kérdőívet, gyakorlati útmutatót és a feloldozást segítő kérdéseket tartalmaznak, amelyek a szeretetre jellemző magatartásformák elsajátítását segítik elő. Könyvét tanácsadói gyakorlatából és a mindennapi életből vett példákkal és esetekkel teszi olvashatóvá.

Marosfalvi Antal festőművész képei láthatók a Martinus Kiadó magyar szenteket bemutató, 15 tagból álló könyvsorozatán. Az eredeti festményeket a szombathely-szóllósi Jézus Szíve templomban tekinthetik meg. A könyvsorozat hátoldalán a szentek rövid életrajza olvasható.

A kiadványok megvásárolhatók a Martinus Könyvesboltban (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.), valamint megrendelhetők a 94/513-191-es telefonszámon és az info@martinuskiado.hu e-mail címen.

Újra megjelenik a Családok imakönyve

Május 15-től ismét megvásárolható az *Imádkozzunk a családunkért!* – *Családok imakönyve*, amely a tavalyi évben több mint 21.500 példányban kelt el országszerte. Az érdeklődésre való tekintettel a könyvet újra kiadjuk immár elegánsabb, díszesebb formában, ajándék könyvjelzővel. Az 1500 Ft-os kiadványban dr. Veres András megyéspüspök ajánlása olvasható.

Itt és most

Dr. Németh Norbert

„Most van a kellő idő, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6,2)

Urunk Jézus nem azt kívánja, hogy teljesen kiszakadjunk a világból, kapcsolatainkból és munkánkból, hanem azt akarja, hogy ezekben új módon, új szívvel legyünk benne. A nehézség az, hogy az évről évre hosszabbra nyúló múltunkat hagyjuk így beszélni magunkhoz: *„Azt kellett volna tenned, hogy”,* és a jövőnk is gyakran nekünk szegezi a kérdést: *„mi lesz, ha”.*

A büntudat így szól hozzánk: *„Mást kellett volna tenned, mint amit tettél, mást kellett volna mondanod, mint amit mondtál.”* Ezek a *„kellett volnák”* táplálják a múlttal kapcsolatos büntudatunkat, és megakadályoznak minket abban, hogy teljes mértékben jelen legyünk az adott pillanatban.

Az aggodalmaink még a büntudatunknál is rosszabbak: behálózzák életünket a *„Mi lesz, ha...?”* kezdetű mondatokkal. *„Mi lesz, ha elveszítem az állásomat, szeretett rokonomat, mi lesz, ha elfogy a pénzem, mi lesz, ha tovább romlik a gazdaság, mi lesz, ha kitör egy háború?”* Ezek az őrlődések annyira betölthetik a gondolatainkat, hogy vakká tesznek és süketté a jelenben hozzánk közeledő Isten számára.

Életünk igazi ellenségei ezek a *„kellett volna”* és a *„mi lesz, ha”* kezdetű gondolatok. Visszahúznak bennünket a megváltoztathatatlan múltba, és előrerángatnak a kiszámíthatatlan jövőbe.

A valódi élet azonban itt és most zajlik. Isten a jelen pillanat Istene. Isten mindig a jelen pillanatban van, legyen az a pillanat nehéz vagy könnyű, örömteli vagy fájdalmas. Az Isten nem olyasvalaki, aki volt vagy lesz, hanem az, aki van, és aki értem van a jelen pillanatban. Azért jött közénk Jézus, hogy eltörölje a múlt terheit, és a jövő aggodal-

mait elvegye. Azt akarja, hogy fedezzük fel őt itt és most, éppen abban az élethelyzetben, amiben vagyunk.

Olyan sokszor vágyódunk arra, hogy Isten jelenlétét megtapasztaljuk életünkben, pedig ő jelen van. Csak mi spóroljuk ki magunkat a vele történő találkozásokból.

A Trentói Zsinat (1545–1563) nagy fedezése volt, hogy a Krisztus rendelte szentségek nem azért gyümölcstelének, mert hiányzik belőlük az alapítójuk, Krisztus. A probléma ott kezdődik, hogy mi hiányzunk belőlük. Mert valahol elakadunk a múltban, vagy előre szaladunk a jövőbe. A szentségek akkor válnak *„felhajtóerővé”,* ha megértjük, aktívan és tevékenyen együtt kell működnünk az Istennel itt és most. Ez a biztos útja annak, hogy Isten köztünk-létéről valódi élményt szerezzünk.

Az oltárnál sem valami múltat idézünk meg, nem is valami teljesen újat akarunk adni, hanem Jézus Krisztus egyetlen áldozata lesz jelenlétünk közöttünk, aktualizálódik. De ezt csak akkor érthetjük meg, ha (a) jelen(ben) vagyunk.

Urunk Jézus az első húsvétkor a legkülönbözőbb helyeken (*„zárt ajtók mögött”,* országúton, tóparton és a sír előtt), különféle időpontokban (hajnalban és alkonyatkor), más-más formában (kertészként, idegen útítársként) és egyre ritkábban, egyre rövidebb időre jelent meg. Ezzel újfajta jelenléthez szoktat minket. Nem nosztalgiára, nem is álmodozásra hív. Eddig fizikailag, mérhetően járt köztünk. Most azonban még közelebb jött, annyira, hogy utolér, áthatol a szívünk kemény falán, vendége lesz életünknek. Úgy van jelen, hogy már nem választja el tőlünk sem az idő, sem a tér. Bármikor, bárhol beléphet életünkbe.

Élvezzük a húsvéti jelent, életünk *„magassági pontját”,* ami nem mögöttünk, nem is valahol a távoli jövőben van, hanem a közelünkben, itt és most történik.

A LELKIPÁSZTOR VÁLASZOL

Több templomban is észrevettem már, hogy a szentmise béke szertartásakor olyan nagy a mozgolódás, mintha mindenki mindenkivel kezet szeretne fogni. Én ezt a magatartást kissé túlzásnak érzem. Mi erről az Egyház véleménye?

A kérdéssel Szentatyánk is foglalkozott Sacramentum Caritatis kezdetű apostoli buzdításában, ezért az ő válaszát idézzük mindenekelőtt: *„Az Eucharisztia természete szerint a béke szentsége. Az eucharisztikus misztérium e dimenziója a liturgikus ünneplésben külön is kifejezést nyer a békecsókváltás szertartásában. Kétségtelenül nagyon értékes jelről van szó (vö. Jn 14,27). A mi korunkban, amelyet annyi konfliktus terhel, e cselekmény már csak a közösségi érzés szempontjából is különlegesen fontos, mert az Egyház egyre inkább sajátos feladatának tekinti, hogy kérje az Úrtól a béke és az egység ajándékát önmaga és az egész emberi család számára. A béke vágya elfojthatatlanul jelen van mindenki szívében. A béke és a megbékélés minden jóakarátú ember lelkéből fölszálló szavának szószóloja az Egyház, és ahhoz fordul, aki »a mi békénk« (Ef 2,14) és aki meg tudja békéltetni a népeket és személyeket akkor is, ha az emberi próbálkozások zátonyra futottak. Innen érthető az az intenzitás, amit gyakran lehet érezni a liturgikus ünneplésben a béke átadásakor. Mindazonáltal (...) e cselekményt korlátok között kell tartani, mert túlzó formákat ölthet és kavarodást támaszthat a közösségben éppen a szentáldozás előtt. Jó emlékeztetnünk arra, hogy semmit nem von le e cselekmény értékéből, ha megtartjuk az ünneplés légköréhez illő józanságot, például úgy, hogy a béke átadását a közvetlen mellettünk állókra korlátozzuk.” (49.) A Római Misekönyv Általános Rendelkezései természetesen ugyanezt írják elő. (vö. 82.)*

Ipacs Bence

Fókuszban Egyházmegyei programok, események

május 19. (szombat)

9 óra Egyházmegyei Családi Majális (Lenti)

május 22. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmenti Csoport – Dr. Martos Levente Balázs *Bibliai szempontok az új evangelizációhoz* című előadása (Körmeny, Polgármesteri Hivatal nagyterme)

május 26. (szombat)

10 óra Bértmálás (Vép, Urunk színeváltozása templom)

15 óra Bértmálás (Zalaegerszeg, Jézus Szíve templom)

május 27. (vasárnap)

10 óra Bértmálás (Szombathely, Székesegyház)

június 1–3. (péntek–vasárnap)

Lelkipásztori munkatársak képzése (Szombathely, Martineum Fel-
nőttekítő Akadémia)

június 8. (péntek)

13 óra Egyházmegyei ministráns focikupa (Csesztreg)

június 10. (vasárnap)

9 óra Úrnapja, a szentmise után körmenettel (Szombathely, Székesegyház)

június 14. (csütörtök)

19 óra Püspöki szentmise a Székesegyház felszentelésének 198. évfordulóján (Szombathely, Székesegyház)

június 15–17. (péntek–vasárnap)

Lelkipásztori munkatársak képzése (Szombathely, Martineum Fel-
nőttekítő Akadémia)

A Szombathelyi Egyházmegye kalendáriumát évről évre egyre többen olvassák. Bár még csak május van, hamarosan elkezdődnek a jövő évi kiadvány összeállításával kapcsolatos munkálatok. Hagyomány, hogy felhívást teszünk közzé a kalendárium szerkesztésével kapcsolatban. Szeretnénk, ha a 2013. évi kiadványunk is változatos lenne, ezért arra kérünk minden lelkes érdeklődőt, hogy segítse munkánkat. **Szerkesszük együtt egyházmegyéink kalendáriumát!**

Kérjük, küldjék el kedvenc receptjeiket (ha lehetséges képpel együtt), vicceiket vagy tanulságos történeteiket, legkedvesebb imádságaikat, verseiket, novelláikat, amelyeket szívesen megosztanának másokkal is.

A következő elérhetőségeken várjuk írásaitok:

- Postai úton vagy személyesen: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.
- E-mailben: info@martinuskiado.hu, sajto@martinus.hu

Beküldési határidő: **2012. június 15.**

Legyen havilapunk előfizetője

A Martinus megrendelhető és megvásárolható a Szombathelyi Egyházmegye templomaiban, illetve előfizethető postai úton a Martinus Kiadónál (94/513-191; info@martinuskiado.hu).

Havilapunk minden hónap első péntekén jelenik meg, ára 150 Ft. Egypéldányos postai előfizetés esetén a negyedéves előfizetési díj 1.140 Ft, a féléves előfizetési díj 2.280 Ft, az éves előfizetési díj 4.560 Ft.

Rendelje meg havilapunkat rokonai-
val, barátaival és ismerőseivel együtt. A
közös megrendelés előnye:

- a Martinus Kiadó már öt példány megrendelése esetén is átvállalja a postaköltséget,
- a megjelenés napján postázzuk az újságot,
- megajándékozunk Önt a *Szombathely, a püspöki város* című 96 oldalas színes albummal.

A SZENTATYA MÁJUS HAVI IMASZÁNDÉKAI

Általános szándék (A család)

Hogy a társadalomban előmozdítsanak olyan kezdeményezéseket, amelyek védik és erősítik a család szerepét.

Missziós szándék (Mária, a misszionáriusok útmutatója)

Hogy Mária, a világ királynője és az evangelizálás csil-
laga kísérjen minden misszionáriust Jézus hirdetésében.

HUMOR

Meghal a családfő, és a temetésen a pap szívhez szóló beszédet mond, külön hangsúlyozva milyen remek férj és apa volt az elhunyt. Az özvegy szipogva odaszól a legnagyobbik fiának:
– Fiam, nézz már bele a koporsóba, lehet, hogy nem jó temetésre jöttünk.

Martinus
szombathelyi egyházmegyei havilap

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás • **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Pharma Press Nyomdaipari Kft. (1037 Budapest, Vörösvári út 119-121.) • **Felelős vezető:** Dávid Ferenc ügyvezető igazgató • **Megrendelés száma:** 2077/12 • 2012. április • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.